

[A. M. Hansen.]

Realeksamen, samt at Elever, der paa tilfredsstillende Maade havde bestaaet Studentereksamen, almindelig Forberedelseseksamen, Realeksamen eller Pigeskoleeksamen, skulde have Lov til at komme ind paa et Seminarium uden Optagelsesprøve. Jeg udtalte Frygt for, at disse Bestemmelser vilde virke som en indirekte Opfordring til de unge Mennesker, der vilde gaa Lærervejen, om at tage en af disse Eksaminer, fordi den ydede dem den eneste virkelige Sikkerhed for at blive optaget paa et Seminarium.

Jeg tror nemlig ikke, at Realskolevejen bør være den eneste Uddannelsesvej, der fører til Seminariets Indgang. Jeg er af den Mening, at anden Uddannelse kan være fuldt saa god, give betydelig større Modenhed og mere Kundskabsfyldte. Ja, jeg vil hævde, at den Optagelsesprøve, vi nu har, faktisk stiller større Fordringer i Folkeskolens grundlæggende Fag, end der ved Realeksamen stilles i disse Fag.

Jeg ønsker lige saa lidt som Ministeren at dyngte Eksamen paa Eksamen, og jeg skulde ikke have saa meget imod, at Folk med en god Realeksamen fik Lov at gaa ind paa Seminarier uden Optagelsesprøve, naar dette blot ikke førte til en privilegeret Stilling for dem, der møder med Eksamen. Under Forhandlingerne i 1925, da jeg stærkt fremhævede dette, svarede daværende Undervisningsminister Fru Nina Bang følgende, som jeg gerne vil have Lov til at oplæse:

„Jeg tror, at det er en ganske forkert Opfattelse fra det ærede Medlems Side, jeg kan ikke vel tro, at man paa Seminarierne skulde have en saadan psykologisk Opfattelse, at man paa Forhaand vilde give dem med Eksaminer Adgang og lade haant om dem, som indstillede sig til Prøven. Jeg tror tværtimod, at Seminarierne vil bære sig ad paa den Maade, at de vil udtage dem, de synes bedst om, og som synes dem bedst egnede blandt dem, der indstiller sig til Prøverne, og at de saa først for at udfylde Hullerne i deres Klasser vil gaa til at tage dem med Realeksamen. Jeg tror, at Udviklingen vil føre med sig mange Steder, at de, der har Realeksamen, ganske simpelt vil nødes til ogsaa at indstille sig til Prøven, hvis der er en stor Tilstømning til Seminarierne, og det er vanskeligt at komme ind paa dem. Det Forslag, der her er forelagt, er altsaa langt fra nogen Forret, der tildeles dem med Eksamen, tværtimod, det er en Ned-

gang i Rettigheder for dem, som har Eksaminerne.“

Jeg vil gerne spørge den højtærede Undervisningsminister, om han kan give sin Tilslutning til denne Opfattelse, for hvis man kan gaa ud fra, at Realeksamen ikke paa nogen Maade giver Forret ved Optagelsesprøven til Seminarier, vil jeg for min Del ikke være saa betænkelig derved, som jeg gav Udtryk for i 1925. (Undervisningsministeren [Borgbjerg]: Jo, det er min Opfattelse). Den højtærede Minister siger, at det er hans Opfattelse, og det glæder mig at høre.

Der vil nu blive Lejlighed til at drøfte dette Spørgsmaal videre i det kommende Udvalg; men jeg tror — det vil jeg gerne have Lov til at sige med det samme —, at vi kun kan faa gennemført, at de, der møder uden Eksamen, kommer paa lige Fod med dem, der har Eksamen, derigennem, at vi giver de enkelte Seminarier større Frihed til at afgøre, hvilke Elever de vil foretrække. Jeg føler mig nemlig overbevist om, at Seminarieførstanderne og Seminarielærerne har rig Erfaring for, at de Elever, der mødte med Realeksamen, ingenlunde var dem, der naaede videst i Modenhed og Dygtighed.

Jeg vil gerne advare imod, at Kravene til Optagelsesprøven bliver af en saadan Karakter, at man lukker af for de unge Mennesker, der i en lidt senere Alder, maaske først efter at have været ude i det praktiske Arbejde, maaske efter et eller to Højskoleophold, faar Lyst til Lærergerningen. Gør vi Adgangen for vanskelig for disse, vil vi efter min Mening skade Folkeskolen. Det er saadanne Mennesker, der netop har Forudsætningerne for at gøre det bedste Arbejde i Folkeskolen, især i Landsbyskolen. Jeg minder om, at jeg under Forhandlingerne i 1925 pegede paa, at der kan være Fare for, at Seminarierne befolkes af en Ungdom udgaaet fra andre Samfundslag, end det nu er Tilfældet, og jeg fremhæver stærkt den store Betydning, det har, at mange Folkeskolelærere selv er udgaaet fra de Samfundsklasser, hvis Børn de skal undervise og opdrage.

Jeg ser meget vel, at den højtærede Minister er inde paa i sit Forslag at indsætte saadanne Bestemmelser, som kan raade Bod herpaa. Der er saaledes indsat Bestemmelse om, at der kan indrettes en særlig Optagelsesprøve for saadanne, som ved tidligere Lærervirksomhed har vist, at de har Kald til og Evne til Lærergerningen, en Prøve, der fortrinsvis tager Sigte paa at